

Et tilskud til den kristne opdragelse

Af Jens E. Christensen,

Vildsvinhøjen 4, Viborg

LÆSERBREV: Kære Erik Bartram Jensen. Med stor interesse har jeg fulgt den disput, som (primært) du og sognepræst Niels Peter Jacobsen, Rødding, har haft her i VSF.

Du er ateist, og NPJ er dygtig teolog, men denne store - og vel afgørende - forskel gør netop, at jeres synspunkter (bl.a.) vedr. minikonfir-

mand-undervisning er så markante.

Sagt straks: det tjener jer begge til ære, at I har ført dialogen urbant og krystalklart - såvel i indhold som i form. For mig og givetvis mange andre har det været særdeles udbytterigt at have fulgt den. Tak for det - også tak til VSF.

Dine spørgsmål i dit indlæg den 28. maj er vel rettet til kirken, hvorfra du så nok får relevante svar -

derfor vil jeg nøjes med følgende:

Det er rigtigt, at forældrene ved dåben i kirken lover, at deres barn får en kristen opdragelse. Men der stiller også (min.) to faddere, som lover det samme, hvis forældrene skulle falde bort, eller hvis de af andre årsager evt. ikke er i stand til at indfri løftet.

»Dobbelt-indsprøjtning af åndelig medicin« skriver du om forældrenes kristne

opdragelse + minikonfirmand-undervisningen. Jo, sådan kan man måske godt udlægge det, men jeg tror nu ingenlunde, at kirkens tilbud om sidstnævnte skal ses som en hos kirken beroende nervøsitet for evt. frafald inden konfirmationen, eller at kirken og forældrene er bange for et moralsk forfald, eller at forældrene ikke har tillid til, at de selv kan klare opgaven. Man kan vel næppe sige, at for-

ældrene »overgiver« opgaven til kirken.

I øvrigt siges det ved dåben, at såvel forældrene som fadderne som kirken - gerne i skøn samdrægtighed - skal forrette den videre kristne opdragelse. Som jeg ser det, er minikonfirmand-undervisningen et kærkomment, frivilligt »tilskud« til den kristne opdragelse, som forældrene har lovet at give deres børn.